

Traseul tematic Povestea râului Gilort

Zăvoiu cu anini

Ne aflăm într-un punct al traseului unde se poate vedea cel mai bine cum arată un râu într-o stare cât mai aproape de cea naturală, puțin afectată de activitățile umane. Priviți prin comparație cum arăta cursul râului la pod și cum arată aici.

Răgăliile pe care le puteți vedea în acest punct al traseului oferă peștilor adăpost, loc de odihnă și habitat de hrănire, dar joacă și un rol important în reducerea eroziunii malurilor.

Unele specii, cum este de exemplu mreana vânătă (*Barbus petenyi*), preferă zonele unde viteza de curgere a apei este mai ridicată, iar patul albiei este format din bolovani și piatră. Aici, peștii își găsesc relativ ușor adăpost și hrana formată din macronevertebrate. Alte specii preferă zonele cu ape mai lin curgătoare și mai adânci (este cazul porcușorului de nisip, *Romanogobio albipinnatus*), în care bancurile de pești își caută hrană și adăpost printre rădăcinile submerse ale copacilor (răgălii). Nu în ultimul rând, există specii care preferă zonele cu substrat nisipos, cum ar fi dunărița (*Sabanejewia balcanica*).

În mod natural, pe un râu alternează zonele de curgere mai rapidă a apei cu zonele în care este apă adâncă și lină. Pădurile ripariene (pădurile de luncă, zăvoaiele) au o importanță deosebită în dinamica ecosistemelor acvatice. În perioadele călduroase, de vară, umbra pe care o furnizează asigură de-a lungul râului întinderi de apă cu temperaturi mai reduse decât cele din zonele cu expunere la lumina soarelui. De asemenea acestea protejează malurile împotriva eroziunii.